

ÅRSRAPPORT FOR DEN NORSKE BUCHENWALD FORENING 2008

Ved Elling Kvamme på vegne av styret

REFERAT FRA VIRKSOMHETEN SISTE ÅR

Den norske Buchenwald foreningen ble opprettet i 1994 etter initiativ av rumeneren Peter Muresan. Dette er således vårt 15. Årsmøte. Foreningen ble ifjor overtatt av Helga Arntzen i Aktive Fredsreiser som vil videreføre vår målsetting og er foreningens faste delegat til den internasjonale paraplyforeningen, på tysk IKBD (Internationales Buchenwald Dora Komitee, på fransk CIBD (Comite International Buchenwald Dora).

71 års markering for opprettelsen av Kz. Buchenwald i 1937.

Buchenwald ble frigitt 11. april 1945, altså for 63 år siden.

Deltagere fra Norge: Helga Arntzen, Kari Julie Kvamme og meg. Vi ble godt mottatt, og utgifter til hotell og opphold for Kari Julie og meg i tidsrommet 9. - 14. april ble betalt. Onsdag 10 april var det utflukt til Nordhausen med taler og kransnedleggelse for å minnes de fangene som døde under umenneskelige forhold leiren Dora, sprengt inn i Harz fjellene. Her ble det laget deler til V1 og V2 våpnene som terroriserte London under krigen. Leder her var Werner von Braun som senere organiserte den første månelandingen fra USA. Derfra dro vi til bileiren Ellrich- Juliushütte hvor det også var taler og kransnedleggelse. 11 april var det om formiddagen minnetaler bla ved professor Volhard Knigge, direktør for stiftelsen Buchenwald -Dora og kransnedleggelse på appellplassen i Buchenwald til minne om de myrdede sigøynene (Sinti og Roma) og jødene. Senere, åpning av internat og møtested for ungdom i en av de gamle SS-bygningene med taler av Knigge, kulturministeren og Bernhard Herz, president i IKBD. Møtet i den internasjonale Buchenwald komiteen (IKBD) fant sted lørdag 12. april. Helga Arntzen ble godtatt som delegat fra Norge (noe som ble vedtatt på vårt årsmøte ifjor). Det ble der interessante diskusjoner om fangenes testamente og om medlemskap for unge i fangeforeninger. Helga Arntzen og jeg deltok i diskusjonene og vi redegjorde for at den norske foreningen nå har vedtatt at yngre personer ikke bare kan bli medlem, men også er ønsket for å videreføre vår målsetting. KIBD er åpen for medlemskap av yngre. Søndag 13. var det minnestund i den katolske kirken i Weimar. Etterpå, markering på appellplassen i Buchenwald med taler med kransnedleggelse av presidenten Bertrand Herz og tre overlevende fanger. Senere hadde jeg et møte med tyske gymnasiaster hvor jeg måtte ekstemperere etter hukommelsen historien om de norske studentenes fangenskap i Tyskland. Etter responsen og de mange spørsmålene gikk det visst OK. Møtet varte i 1.5 time. _

Hvorfor ta opp ungdom i en fangeforening fra siste krig?

Ungdommer pleier å godta den arven de synes om og forkaste det øvrige. Da er det viktig at ungdommene som smykke eksperter lærer å skjelne mellom ekte diamanter og falske. En slik ekte diamant er ytringsfriheten. Men hvis ytringsfriheten brukes til å formidle feilaktige opplysninger og løgner da blir diamanten trukket ned i søla og mister sin glans. Historikere skal se på det som har skjedd i fortiden med friske øyne, og de endrer undertiden tidligere tiders oppfatninger. Det er bra når det skjer på en vitenskapelig korrekt måte hvor ingen fakta blir underslått. Men det blir farlig hvis man i forveien har laget seg en oppfatning, og bare tar med det som støtter denne. Og spesielt farlig blir det hvis det gjøres av historikere med professor kompetanse. Det er jo ikke rart at slike personer lett kan endre folks oppfatninger. Vi har hatt flere eksempler på at såkalt kompetente historikere, som Irving, har hevdet at fangene i konsentrasjons leirene fikk god behandling, og hvor alle beretninger fra eksfanger blir avfeid som overdrivelser. Det er da vi som har opplevd slike leire, reiser bust. Vi har sett og opplevd at dette er feil. Det er historieforfalskning, Vi vet også at våre dager er talte, og at det om kort tid ikke vil være noen tilbake som selv har opplevd slike leire, Derfor er det viktig at ungdommene formidler vår viten videre. slik at denne ikke blir glemt eller bortforklart. Vi ønsker unge mennesker som medlemmer og at de blir vår hukommelse!

Det er også viktig fordi det eksisterer forferdelige fangeleire også i dag i mange deler av verden, og det må skapes en internasjonal opinion som forbyr slike. Og der har vår forening i regi av yngre krefter en misjon. Jeg vil oppfordre ungdommer til å bli medlemmer.

ÅRSMØTET PÅ PALMEN GRAND HOTELL LØRDAG 19.10

55 personer var tilstede her, 11 medlemmer av Den norske Buchenwald forening + noen inviterte og enker.

Regnskap: Ole Svanøe -Hafstad hadde i forveien sendt meg et forslag om å holde vårt årsmøte med regnskap for foregående år i mars. Vi syntes det var et godt forslag, men fant det bedre å flytte det til Risør i juni, fordi det da kunne kombineres med utdelingen av prisen Fangenes testamente. Dette ble vedtatt.

Valg: Helga Arntzen er ikke på valg. Som styremedlemmer ble følgende valgt: Hans Michelsen, Erik Loe, Elling Kvamme og Kari Julie Kvamme.

Vedtekter: Forslag til vedtekter som tidligere var sendt til medlemmene, ble vedtatt.

Diskusjon Det ble spørsmål og interessant diskusjon med mange deltakere.

Foredrag: Lilian Hjorth (fra Menneskerettsakademiet), FN og verdenserklæringen om menneskerettighetene.

Filmfremvisning: Elsa Kvamme, Tysklandsstudenter, 2. del, «Buchenwaldtåken»

Hele dvd'n av Elsa Kvammes dokumentar film «Tysklandsstudenter» er til salgs i Filmebutikken på Filmens Hus, Dronningensgt 16, post adresse Filmbutikken, Boks 482 Sentrum, 0105 Oslo, eller kan bestilles på telefon 22474550, eller internet, kservice@nfi.no.

DEN NORSKE BUCHENWALD FORENING er nå åpen ikke bare for tidligere medlemmer, men også for deres pårørende og andre interesserte.

MEDLEMSKONTINGENTEN er fortsatt kr. 150,- for å dekke løpende utgifter til porto etc. Giro sendes Helga Arntzen, Aktive Fredsreiser, Postboks 19, N-4951 Risør.

VEDLEGG

Vedtekter

Referat av foredraget til Lillian Hjorth

Styremedlemmer2008

Helga Arntzen, Aktive Fredsreiser, Postboks 19, N-4951 Risør

Hans Michelsen, Grevlingåsen 1 A, 1362 Hosle

Erik Loe, Langerudsvingen 27 A, 1187 Oslo

Kari Julie Kvamme, Haslum Terr. 10 A, 1344 Haslum

Elling Kvamme, Søndreveien, 4j, 0378 Oslo

VEDTEKTER FOR DEN NORSKE BUCHENWALD FORENING

1. Medlemskap i Den norske Buchenwald forening (Foreningen) er åpent for tidligere politiske fanger under den 2. verdenskrig og for andre interesserte.
2. Foreningen har som formål å utgjøre en felles front mot grupperinger som benekter eller bortforklarer de umenneskelige handlinger som ble begått av nazistene i de tyske konsentrasjonsleirene og mot de meget alarmerende og urovekkende signaler fra nynazistene.
3. Foreningen er tilsluttet Aktive Fredsreiser (AF) hvis leder er Helga Arntzen. AF har overtatt foreningens aktiva og bestrider foreningens utgifter.
4. Internasjonalt er foreningen tilsluttet IKBD (Internationales Buchenwald Dora Komitee, på fransk CIBD (Comite International Buchenwald Dora). Helga Arntzen er fast delegat til IKBD.
5. Foreningen ledes av et styre på 5 medlemmer og har en leder og nestleder.
6. Styrets medlemmer velges på årsmøtet for 3 år etter forslag fra medlemmene. Helga Arntzen er fast medlem og ikke på valg. Forslag må sendes det sittende styret før årsmøtet finner sted.
7. Foreningen avholder et årsmøte med følgende faste poster: referat fra KIBD, regnskap, fastsettelse av årskontingent, diskusjon av aktuelle saker og foredrag. Andre møter kan avholdes etter forslag fra medlemmene og/eller vedtak av styret.
8. Foreningen kan oppløses etter vedtak på årsmøtet 2 år på rad. Foreningens midler tilfaller da Aktive Fredsreiser.
9. Vedtaksendringer må godkjennes av Aktive Fredsreiser og vedtaes på årsmøtet.

FN OG DE INTERNASJONALE MENNESKERETTIGHETENE

Av Lillian Hjorth, Leder av den ideelle stiftelsen Menneskerettighetsakademiet

De internasjonale menneskerettighetene så dagens lys i FN i 1948, da Verdenserklæringen ble vedtatt. Først da ble menneskerettighetene universelle. Det var særlig ett forhold som bidro til at statene valgte å inkludere menneskerettighetene blant organisasjonens oppgaver: rapporter om hva som hadde skjedd i konsentrasjonsleirene under krigen. Ekstremiteten og omfanget av overgrepene åpnet verdenssamfunnets øyne for behovet for et internasjonalt vern om menneskerettighetene.

For å definere innholdet i menneskerettighetene, nedsatte FN en menneskerettighetskommisjon. Kommisjonen hadde 18 medlemmer som kom fra forskjellige land, representerte alle verdensdeler og hadde ulike religioner og livssyn. Etter mer enn to år med forhandlinger, kulminerte arbeidet i Verdenserklæringen om menneskerettighetene 10. desember 1948. Erklæringen inneholder 30 artikler som definerer enkeltmenneskenes rettigheter. For første gang hadde man utarbeidet internasjonale regler som beskrev hvordan statene skulle behandle sine innbyggere.

Selv om Verdenserklæringen representerte et sluttpunkt, ble den også en begynnelse. For det var et stort gap mellom ordene på papiret og virkelighetens verden. Som internasjonalt dokument hadde erklæringen, i likhet med andre erklæringer, "bare" moralsk og politisk kraft. På denne bakgrunn fortsatte kommisjonen arbeidet og målet ble å utarbeide juridisk bindende konvensjoner. På grunn av den kalde krigen tok det 18 år før FN i 1966 kunne vedta "Konvensjon om sivile og politiske rettigheter" og "Konvensjon om sosiale, økonomiske og kulturelle rettigheter". Disse konvensjonene, sammen med Verdenserklæringen, kalles "The International Bill of Rights" og utgjør fundamentet for det internasjonale menneskerettighetssystemet som er utviklet siden da.

I tillegg til å få stater til å binde seg til konvensjoner er det andre måter som FN kan arbeide for å påvirke statene til å respektere menneskerettighetene. De viktigste organene er Generalforsamlingen, Sikkerhetsrådet og det nyetablerte Menneskerettighetsrådet. Felles for de tre er at de vedtar uttalelser på vegne av Verdenssamfunnet (resolusjoner) som inneholder informasjon om aktuelle konflikter og problemer, samt anbefalinger om hvordan den ansvarlige staten samt andre stater og aktører bør agere. Hensikten er å rette søkelyset mot problemet og skape et internasjonalt press for positiv endring.

FNs menneskerettighetssystem strir med en rekke problemer. En utfordring er mangel på ressurser. Et annet problem er at det ofte er en spenning mellom politisk pragmatisme på den ene siden og moralske prinsipper og menneskerettigheter på den annen. For FN har aldri vært en forening av likesinnede. Alle stater er representert, diktaturer så vel som demokratier. Samhandlingen kan derfor ikke unngå å reflektere generelle relasjoner i internasjonal politikk. Forhandlingene blir ofte preget av realpolitiske interesser, og idealismen på fellesskapets vegne viser seg ikke alltid like tydelig.

På tross av utfordringene, må ikke viktigheten av samhandlingen mellom statene i FN-systemet undervurderes.

Organisasjonens arbeid representerer verdens mest omfattende institusjonaliserte dialog, der kriser og problemer er gjenstand for kontinuerlige drøftinger. I forhandlingene vil land med en aktiv og positiv menneskerettighetspolitikk, ikke-statlige organisasjoner samt eksperter, si sin tydelige mening. I et langsiktig perspektiv vil derfor FN sakte, men sikkert påvirke til positiv endring.

Konklusjonen blir at selv om arbeidet er vanskelig og til tider sikkert svært frustrerende, er det essensielt å delta. Uten deltakelse, ingen påvirkning!